

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 50Cb/44/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120271822
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Svrčková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2020:6120271822.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Renátou Svrčkovou v právnej veci žalobcu : Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, IČO : 50 496 166, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, Žilina, IČO: 36 864 455 proti žalovanému : KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO : 00 585 441, právne zastúpený JUDr. Felix Neupauer, advokát, so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, o zaplatenie 200,01 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 200,01 eur, a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd žalobu v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 200,01 eur od 24.04.2019 do zaplatenia z a m i e t a .

III. Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou postúpenou z Okresného súdu Banská Bystrica Okresnému súdu Žilina dňa 11.08.2020 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 200,01 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 200,01 eur od 24.04.2019 až do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

2. Žalobca žalobu skutkovo odôvodnil tým, že dňa 13.02.2019 došlo v Ž. k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky M. L., EČV: X., ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola poškodená spoločnosť R. J. SK, R..K..S., so sídlom V. XX/XXXX, XXX XX X. H. X. Y. (poškodený). K vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla Y. J., EČV: M., v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného. Poistná udalosť je evidovaná pod č. XXXXXXXXXXXX (XXXXXXXXXX). Poškodený nechal vykonať opravu uvedeného motorového vozidla, na ktorú bezprostredne nadväzovalo uzavretie zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. XX/XXXX zo dňa 20.03.2019, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo značky F. M., EČV: B. v čase od 20.03.2019 do 28.03.2019. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 0212019 zo dňa 29.03.2019, splatnú dňa 29.03.2019 na sumu 400,01 eur bez DPH. Uvedená suma je fakturovaná za obdobie od 20.03.2019 do 28.03.2019, t.j. 9 dní, pričom výška denného nájomného vozidla F. M. predstavovala 41,67 eur bez DPH. V sume 400,01 eur bez DPH je zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla vo výške 25,-eur bez DPH. Poškodený zároveň dňa 29.03.2019 postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému, spočívajúcu v nároku na poistné plnenie vyplývajúce

z poistnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX (XXXXXXXXXXXX) zo dňa 13.02.2019 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla vo výške 400,01 eur bez DPH, spolu s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu. Žalobca si uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky u žalovaného listom zo dňa 29.03.2019. Z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 09.04.2019, zaslaného žalobcovi jasne vyplýva, že dňa 08.04.2019 došlo k skončeniu prešetrovania a následnému vybaveniu poistnej udalosti. Dňa 11.04.2019 žalovaný poskytol žalobcovi poistné plnenie za prenájom náhradného motorového vozidla vo výške 200,-eur. Krátenie poistného plnenia bolo dôvodené vlastným určením doby prenájmu náhradného vozidla, a to v rozsahu 6 dní a vlastným určením ceny prenájmu náhradného vozidla, na základe ktorého mala výška denného nájomného predstavovať sumu 40,-eur s DPH. Poistné plnenie bolo tiež neoprávnené znížené o poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla, a to aj napriek tomu, že skutočnou škodou sú všetky účelne vynaložené náklady. Náklady vo výške 400,01 eur bez DPH boli poškodeným vynaložené nutne a účelne, keďže bol po uvedenú dobu vylúčený z užívania poškodeného motorového vozidla. Cieľom náhrady škody je právo poškodeného na vrátenie vynaložených nákladov súvisiacich so spôsobenou škodou a nie je možné prenášať povinnosť úhrady nákladov na poškodeného, ak si ich sám nespôsobil. Žalobca si súčasne uplatňuje úroky z omeškania. Dňa 08.04.2019 bolo skončené prešetrovanie poistnej udalosti. So zvyškom poistného plnenia je žalovaný v omeškaní odo dňa 24.04.2019, nakoľko je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie. Žalobca považuje takýto postup zo strany žalovaného za nedôvodný, nakoľko došlo k neoprávnenému a ničím nepodloženému kráteniu uplatňovaného nároku. S poukazom na uvedené skutočnosti je žalobca nútený obrátiť sa so svojim nárokom na súd. Uplatnený nárok vo výške 200,01 eur spočíva v rozdieli sumy vo výške 400,01 eur bez DPH uvedenej na faktúre č. 0212019 za prenájom náhradného motorového vozidla a poskytnutého poistného plnenia vo výške 200,-eur.

3. Po vydaní platobného rozkazu v rámci upomínacieho konania (sp. zn. 13Up/629/2020 zo dňa 17.04.2020), žalovaný podal odpor proti platobnému rozkazu, v ktorom uviedol, že uplatnený nárok žalobcu neuznáva v celom rozsahu a považuje ho za nedôvodný. Žalovaný uvádza, že faktúra ohľadom uplatňovaného nároku mu nebola doručená a uplatňovaný nárok neeviduje vo svojom účtovníctve. Žalobca si uplatnil u žalovaného náhradu škody listom zo dňa 29.03.2019. Žalovaný vybavil poistnú udalosť a to tak, že poskytol žalobcovi poistné plnenie za prenájom náhradného motorového vozidla vo výške 200,-eur, ktoré považuje žalobca v zmysle podaného žalobného návrhu za ničím neodôvodnené. V nadväznosti na uvedené má za to, že návrh žalobcu nespĺňa zákonné kritériá požadované ustanovením § 132 Civilného sporového poriadku, nakoľko podľa ods. 1 tohto ustanovenia sa v žalobe okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Zároveň podľa ods. 2: opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. V žalobe je tvrdenie o existencii nájmu v rozsahu 9 dní, ktoré je dokladované zmluvou o nájme a nutnosť tohto vzťahu je zdôvodnená čestným prehlásením zo dňa 29.03.2019, v ktorom poškodený vyhlasuje, že na zabezpečenie svojej podnikateľskej činnosti bol nevyhnutný prenájom náhradného motorového vozidla od 20.03.2019 do 28.03.2019, nakoľko až v ten deň bol doručený krycí list žalovaného, v zmysle čoho bol podľa žalobcu realizovaný nájom náhradného vozidla. S ohľadom na uvedené žalovaný poukazuje na skutočnosť, že žalobca predložil zmluvu o nájme, v ktorej došlo dňa 20.03.2019 medzi žalobcom a poškodeným k dohode o prenájme náhradného vozidla, pričom podľa obsahu tohto dokumentu už pri jej uzavretí bolo dojednané, že nájom potrvá presne do 28.03.2019, pričom pri uzavretí tejto zmluvy nemohli zmluvné strany vedieť, kedy bude doručený krycí list žalovaného. Uvedenie presného dátumu skončenia nájmu už pri jej uzavretí zakladá dôvodnú pochybnosť o dôveryhodnosti zmluvy o nájme, nakoľko pri uzavretí tejto zmluvy nemohli zmluvné strany mať vedomosť o skutočnosti, ktorá mala nastať v budúcnosti 28.03.2019, to znamená, že bez relevantného vysvetlenia tejto „náhody“ podporeného dôkazmi zo strany žalobcu, je potrebné vyvodiť záver o tom, že zmluva o nájme nemohla byť uzatvorená dňa 20.03.2019 tak, ako to tvrdí žalobca, ale najskôr dňa 28.03.2019, čo zakladá dôvodnú pochybnosť o existencii resp. realizácii nájomného vzťahu medzi žalobcom a poškodeným. Žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný. Z uvádzaného skutkového stavu vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Z uvedeného potom vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Uvedené preukazuje žalobcom predložená faktúra, v zmysle ktorej subjektom zaviazaným na plnenie bol práve poškodený. S poukazom aj na znenie ustanovenia § 524 Občianskeho zákonníka vyplýva, že nakoľko poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení. Uzatvorením zmluvy o postúpení nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu, ale v uvedenom prípade došlo k

postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Uvedeným postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s citovaným ustanovením § 524 Občianskeho zákonníka. K úhrade faktúry pritom v uvedených súvislostiach logicky nemohlo dôjsť ani na základe vzájomného zápočtu údajne realizovaného v žalobcom predloženej zmluve o postúpení, ako to uvádza žalobca. Vychádzajúc zo zmluvy o postúpení totiž jednoznačne vyplýva, že prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Ak teda poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a kauzálna žalobcovi následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Z uvedeného potom vyplýva, že žalobca nemôže predstavovať aktívne vecne legitimovaný subjekt na strane žalobcu v predmetnom konaní. Nárok žalobcu sa neopiera o žiadne zákonné ustanovenie. Tento nárok voči žalovanému vyslovene zákon č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla neuvádza a takisto nevyplýva ani z Občianskeho zákonníka. Žalobca zároveň nijako nepreukázal, že poškodený bol náhradné vozidlo nútený užívať. V čestnom prehlásení poškodeného zo dňa 28.03.2019 poškodený uviedol, že od žalobcu mal prenajaté náhradné vozidlo z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti v autoservise a v tomto období nemal možnosť použiť iné vhodné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol preňho nevyhnutný z dôvodu zabezpečenia podnikateľskej činnosti. Žalovaný v tejto súvislosti uvádza, že toto tvrdenie poškodeného nie je nijakým spôsobom špecifikované ani inak zdokladované, ide len o formulár, ktorý žalobca využíva vo viacerých sporoch bez rozdielu, preto ho považujú za účelové. Žalobca neunesol dôkazné bremeno v otázke preukázania účelnosti nákladov na nájom náhradného vozidla. Vo vzťahu k výške a odôvodnenosti poskytnutého plnenia žalovaným sa odvolávajú na odôvodnenie v oznámení o poistnom plnení zo dňa 09.04.2019, v zmysle ktorého bola priznaná denná sadzba nájmu náhradného vozidla vo výške 40,-eur s DPH vzhľadom na typ požičaného vozidla, ktorá bola priznaná len v rozsahu 6 dní, vzhľadom na rozsah potrebných opráv na MV, ktoré vyplývajú z faktúry za jeho opravu. Z oznámenia sa teda žalobca preukázateľne dozvedel, z akých dôvodov a v akom rozsahu bolo poistné plnenie zo strany žalovaného poskytnuté. Žalobca pritom neuviedol ani nepreukázal žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali poskytnutie vyššej sumy, než aká už bola poskytnutá. Žalovaný namieta uplatňovaný úrok z omeškania, nakoľko má za to, že si splnil voči poškodenému všetky povinnosti, nakoľko poskytol, a zároveň uviedol, z akých dôvodov nebola uplatnená výška priznaná v plnom rozsahu. To, že žalobca sa nestotožňuje s takýmto odôvodnením, nemožno vykladať tak, že žalovaný si túto svoju povinnosť nesplnil, a prijať záver, že sa tak žalovaný dostal do omeškania. Tento záver vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.11.2018, sp.zn. 3Cdo/145/2017.

4. Následne doručil vyjadrenie k odporu žalobca, v ktorom uviedol, že odpor podaný žalovaným považuje za nedôvodný a neopodstatnený. Obrana uplatnená v odpore nemá oporu v skutkovom ani právnom stave a je produkovaná len v úmysle vyhnúť sa a oddialiť plnenie splatnej pohľadávky. K právnomu základu uplatneného nároku a vecnej legitimácii strán sporu : žalobca odvodzuje existenciu svojej aktívnej legitimácie v predmetnom spore tiež od ust. § 524 Občianskeho zákonníka. Predmetom postúpenia je existujúca, resp. aspoň podmienčne existujúca pohľadávka voči konkrétnemu dlžníkovi. Súdna prax v zhode s doktrínou vyvodila, že je dovolené postúpiť i pohľadávku budúcu, pokiaľ je určitá a identifikovateľná. Na postúpenie je spôsobilá aj pohľadávka, ktorej existencia je sporná alebo pohľadávka, ktorej vznik je viazaný na splnenie podmienky, to všetko však za predpokladu, že Občiansky zákonník alebo iný predpis postúpenie niektorých pohľadávok nezakazuje. Žalobca faktúrou č. 0212019 zo dňa 29.03.2019 uplatnil za prenájom vozidla zn. F. M. podľa zmluvy o nájme motorového vozidla č. XX/XXXX sumu vo výške 400,01 eur bez DPH voči poškodenému. K zániku záväzku z predmetnej faktúry došlo započítaním pohľadávky žalobcu z titulu nájomného za poskytnuté náhradné vozidlo oproti pohľadávke poškodeného v postavení postupcu z titulu odplatného postúpenia budúcej pohľadávky. Postúpená pohľadávka zo strany postupcu mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 29.03.2019, a to odplacnosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. Pokiaľ ide o samotný vznik práva na náhradu škody v podobe odčerpania majetkových hodnôt z majetkovej sféry, poukazujú v tejto časti na nesporný obsah dojednania zmluvy o postúpení pohľadávky z 29.03.2019 podľa bodu 5, podľa ktorého sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo sa podpisom tejto zmluvy započítavajú a žalobca si bude svoju pohľadávku podľa bodu 1 vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet. V nadväznosti na to

možno konštatovať splnenie všetkých zákonom predpokladaných podmienok pre priznanie žalobou uplatneného práva ako práva na náhradu skutočnej škody podľa úpravy § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 4 ods. 1, 2 a § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, vo výške žalovanej istiny v sume 200,01 eur zodpovedajúcej rozdielu sumy 400,01 eur a už poskytnutého plnenia v sume 200,-eur. Žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.01.2018, sp. zn. 3Cob/220/2017, v zmysle ktorého „záver súdu, že nebol preukázaný vznik škody poškodeného t.j. zapltenie nájomného za požičanie vozidla, tak je potrebné vychádzať zo zmluvy o postúpení z 2.4.2013, nakoľko predmetnou zmluvou došlo jednak k postúpeniu pohľadávky a zároveň k vysporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom a žalobcom ako prenajímateľom. Vo vzťahu k argumentácii poukázal žalobca na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/49/2019, 14Cob/55/2019, zároveň predložil rozsudok zo dňa 30.05.2019 sp. zn. 9Co/300/2018 a rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.09.2019 sp. zn. 8Co/132/2019. Tvrdenie žalovaného, v zmysle ktorého žalobcom uplatnený nárok nevyplýva zo zákona o PZP ani z Občianskeho zákonníka je v celom rozsahu nepravdivé. Nároky, ktoré sú hradené z povinného zmluvného poistenia sú vymedzené v ustanovení § 4 ods. 2 zákona o PZP. Nárok na náhradu peňažnej čiastky zodpovedajúcej nájomnému za užívanie náhradného vozidla z povinného zmluvného poistenia sa opiera o ustanovenie § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP. Podmienky vzniku nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla upravujú príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka. Z dikcie ustanovenia § 4 ods. 1 o PZP vyplýva, že okruh subjektov je určený univerzálne tak, že poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každú osobu za predpokladu, že je daná jej zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. K náležitostiam žalobného návrhu : podľa názoru žalovaného návrh nespĺňa zákonné kritériá požadované v ust. § 132 CSP. Žalobca uplatnil svoj nárok návrhom na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní podľa zákona č. 307/2016 Z. z., ktoré je alternatívnym spôsobom uplatňovania peňažných nárokov k postupu podľa CSP, pričom uplatnený nárok nepochybne vyplýva zo skutočností uvedených žalobcom a z listín pripojených k návrhu. Žalovaný v odpore tiež namieta, že uvedenie presného dátumu skončenia nájmu pri uzavretí zmluvy o nájme zakladá dôvodnú pochybnosť o dôveryhodnosti tejto zmluvy, keďže pri jej uzavretí nemohli mať zmluvné strany vedomosť o skutočnostiach, ktoré mali nastať v budúcnosti. Vo vzťahu k pochybnosti o existencii nájmného vzťahu je podstatné uviesť, že zmluva o nájme sa vždy uzatvára na začiatku nájmu, pri odovzdaní vozidla, nakoľko predmetná zmluva slúži nie len na účely uplatnenia poistného plnenia, ale prioritne zakladá záväzkový vzťah medzi prenajímateľom a nájomcom. Zároveň v prípade, že by nájomca odmietol vrátiť zapožičané vozidlo, spôsobil na zapožičanom vozidle škodu alebo ho užíval v rozpore s dohodnutými podmienkami, zmluva o nájme je právnym titulom žalobcu voči poškodenému na základe ktorého sa môže domáhať svojich správ, preto aj z hľadiska logického sa vždy zmluva podpisuje pri prevzatí náhradného vozidla, nakoľko je zrejmé, že už v prípade sporu by ju poškodený nepodpísal. Žalobca v čase začatia nájmu nevie koľko bude nájom trvať, nakoľko oprava poškodeného vozidla a vybavenie poistnej udalosti je v každom jednotlivom prípade odlišná, preto je zrejmé, že dátum vrátenia vozidla poškodeným nájomcovi sa do zmluvy vписuje po ukončení nájmu, načo má žalobca špeciálne vyhotovený počítačový program. Pri podpise nájmovej zmluvy sú v zmluve uvedené zmluvné strany, typ zapožičaného vozidla, od kedy nájom trvá a cena nájmu, pričom dodatočne sa vloží len doba do kedy nájom trval, v závislosti od pokynu poškodeného, ktorý žalobcovi ako prenajímateľovi oznámi ukončenie nájmu a miesto vrátenia zapožičaného vozidla. V čase uzavretia nájmovej zmluvy sa prenajímateľ a nájomca dohodli na podstatných náležitostiach a to predmete nájmu a výške nájomného. V čase uzavretia nájmovej zmluvy nájomca ani prenajímateľ zvyčajne nevedia, či bude poistná udalosť riešená ako totálna škoda alebo či dôjde k oprave poškodeného vozidla a ako dlho sa toto vozidlo bude nachádzať v autoservise, teda po aké časové obdobie bude poškodený reálne vylúčený z užívania svojho motorového vozidla, pričom len počas tejto doby je možné považovať náklady na nájom náhradného vozidla za nutne a účelne vynakladané. K nutnosti a účelnosti prenájmu náhradného vozidla: žalovaný spochybňuje predložené čestné prehlásenie poškodeného, ako aj samotnú nevyhnutnosť nájmu a účelnosť nákladov na nájom náhradného vozidla. Argumentáciu žalovaného považujú za účelovú, bezpredmetnú, keďže žalovaný touto argumentáciou spochybňuje samotnú potrebu využívania motorového vozidla poškodeným. Poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovaného. Náhradné motorové vozidlo využíval poškodený na ten istý účel ako svoje vlastné vozidlo, a to primárne v súvislosti so zabezpečením svojich pracovných potrieb. Nie je preto možné od poškodeného spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania. K účelnej dobe prenájmu náhradného vozidla : v oznámení o poistnom plnení zo dňa 09.04.2019 žalovaný uviedol: vzhľadom na rozsah poškodenia,

prácnosť opravy (stanovené výrobcom) zapožičanie náhradného vozidla priznané max. 6 dní. Zo strany servisu nebola preukázaná nutnosť opravy nad rámec času vymedzeného výrobcom pre danú značku vozidla. Tento postup zo strany žalovaného však nebol podložený nijakými dôkazmi, ani bližšou argumentáciou, uvedené krátenie poistného plnenia považujú za neoprávnené a svojvoľné konanie žalovaného. Žalovaný si svojvoľne určil dobu trvania nájmu, takýto postup nemožno akceptovať, keďže ide z jeho strany len o nepreukázané tvrdenia. V prípade opravy poškodeného vozidla je jedným z pojmových znakov odplatnosť tohto záväzkového vzťahu. Oprava vozidla je ukončená až poskytnutím plnenia druhej zmluvnej strany, v danom prípade z titulu náhrady škody žalovaným. Keďže je bežnou praxou autoservisov vydať opravené motorové vozidlo poškodenému až po vydaní krycieho listu, resp. po poskytnutí poistného plnenia poisťovňou, je dĺžka prenájmu náhradného vozidla v priamej úmere s promptnosťou šetrenia poistnej udalosti a vydaním krycieho listu, ako tomu bolo aj v danom prípade. Z predloženého čestného prehlásenia poškodeného, ako aj z potvrdenia autoservisu vyplýva, že opravené vozidlo bolo odovzdané poškodenému po doručení krycieho listu poisťovňou dňa 28.03.2019. Z judikatúry vyplýva, že skutočnou škodou je vyplatené nájomné za prenajaté náhradné vozidlo, nie aritmetický priemer, prípadne individuálne výpočty zamestnanca či likvidátora žalovaného o možnej dobe trvania opravy poškodeného vozidla. Žalovaný vôbec neberie do úvahy reálnu dobu, počas ktorej bol poškodený v dôsledku ním nezavineneho konania vylúčený z užívania svojho vozidla. Poškodený v danom prípade nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť priebeh a dobu trvania opravy poškodeného vozidla, resp. jeho zotrvanie v autoservise. Bezodkladne po tom, ako bol poškodený informovaný o možnosti prevzatia opraveného vozidla, si toto aj vyzdvihol a náhradné vozidlo vrátil hneď, ako mu bolo opravené vozidlo vydané autoservisom. Okrem toho je postup prác v servise závislý aj od ďalších faktorov, akými sú napríklad počet objednávok, personálne obsadenie a technická vybavenosť servisu, pričom ide o objektívne okolnosti, ktoré nie sú závislé od vôle a konania poškodeného. K výške denného nájomného za náhradné vozidlo : v oznámení o poistnom plnení žalovaný uviedol, že neprimerane účtovaná denná sadzba na náhradné vozidlo vzhľadom na typ požičaného upravená na 40,-eur s DPH/deň. K uvedenému postupu však žalovaný neposkytol podrobnejšie vysvetlenie, ani neprodukoval žiadne dôkazy. Naopak z cenníka žalobcu vyplýva štandardná denná sadzba nájomného za náhradné vozidlo F. M. vo výške 50,-eur s DPH. Z cenovej ponuky spoločnosti MK car s.r.o. zohľadňujúcu konkrétne miesto a čas, vyplýva cena denného nájomného za vozidlo značky F. M. X,X M. vo výške 58,80 eur. Okrem toho autopožičovňa MIBACAR Žilina prenajíma vozidlá v ekonomickej triede od 110,-eur. Z judikatúry vyplýva, že poškodený nemá nijakú právnu povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať najlacnejšiu požičovňu alebo podrobne skúmať a porovnávať iné poistné podmienky, ktorými sa riadi požičiavanie automobilov u jednotlivých poisťovní. Skutočnou škodou je nájomné za prenajaté porovnateľné motorové vozidlo, nie aritmetický priemer, resp. individuálne výpočty poisťovní o možnej (predpokladanej) výške nájomného v náhodne vybranom okruhu požičovní prostredníctvom internetu. K poplatku za pristavenie a prevzatie vozidla : čo sa týka poplatku vo výške 25,-eur bez DPH, tento je všeobecne paušalizovaný ako jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla, teda ide o náklady spojené s prenájomom náhradného vozidla. Dojednanie poplatku bolo priamo súčasťou zmluvy o nájme č. XX/XXXX, okrem toho je poplatok žalobcom účtovaný v rámci každého prenájmu a ak si poškodený prenajme vozidlo od žalobcu, musí vynaložiť náklady aj v tomto rozsahu, z čoho vyplýva, že poplatok tvorí súčasť skutočnej škody. Predmetné krátenie poplatku nebolo podporené nijakým dôkazom, ani argumentáciou a preto toto krátenie za svojvoľné, neopodstatnené konanie žalovaného. Poplatok 25,-eur bez DPH predstavuje náklady, ktoré nepochybne vznikli v priamej príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou, v dôsledku ktorej vznikla škoda na vozidle, ktoré bolo predmetom opravy a nebyť tejto poistnej udalosti ku vzniku týchto nákladov by vôbec nedošlo. Vo vzťahu k vyhodnoteniu účelnosti a nutnosti vynaloženia týchto nákladov poukázali na závery vyplývajúce z rozsudku Krajského súdu Žilina sp.zn. 13Cob/110/2017 zo dňa 22.11.2017, podľa ktorých: „Súdna prax považuje za skutočnú škodu nielen prípady zmenšenia majetku, ale i prípady akýchkoľvek nákladov vynaložených so vznikom alebo zabezpečením škody. Poškodený prišiel o možnosť užívať svoje motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody, v konečnom dôsledku z titulu dopravnej nehody bol poškodenému vnútený stav, keď nemožnosť užívať vlastné motorové vozidlo riešil požičaním náhradného vozidla a cenu za nájom požičaného vozidla po dobu opravy svojho vozidla, ktorú vyplatil a uplatňoval v súdnom spore, ktorá cena zodpovedala výdavkom, ktoré poškodenému, resp. jeho právnenému predchodcovi vznikli, a ktoré by inak nenastali, ak by mohol užívať svoje vlastné vozidlo. Skutočnou škodou je aj majetková ujma reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutne vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do pôvodného stavu, prípadne aby boli v peniazoch vyvážené dôsledky toho, že na vrátenie do pôvodného stavu nebolo možné zabezpečiť hneď.“ K uplatnenému úroku z omeškania : právny názor žalovaného vo vzťahu k uplatnenému úroku z omeškania s poukazom na označené rozhodnutie Najvyššieho súdu SR je

nesprávny. Žalovaný nesplnil svoje povinnosti v zmysle ust. § 11 ods. 6 zákona o PZP. Šetrenie poisťnej udalosti bolo ukončené dňa 08.04.2019, ktoré bolo žalobcovi oznámené listom zo dňa 09.04.2019. Žalobcovi však neboli riadne a náležite vysvetlené dôvody, pre ktoré žalovaný znížil poisťné plnenie s poukazom na § 11 ods. 6 písm. b) zákona o PZP, keďže v oznámení zo dňa 09.04.2019 žalovaný len stručne uviedol, o aké náklady krátil poisťné plnenie bez toho, že by objektívne vysvetlil skutočnosti, z ktorých vychádzal a na základe ktorých stanovil výšku poisťného plnenia. V dôsledku nesplnenia uvedenej povinnosti je s poukazom na ust. § 11 ods. 8 zákona o PZP povinný zaplatiť aj úroky z omeškania podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Ukončenie prešetrovania poisťnej udalosti žalovaného v lehote stanovenej v § 11 ods. 6 zákona o PZP ho nezbaňuje zodpovednosti za oneskorené plnenie, ktorého splatnosť je stanovená v § 11 ods. 7 zákona o PZP po uplynutí 15 dní od skončenia prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi. Ustanovenie § 11 ods. 8 zákona o PZP upravuje výlučne následky nesplnenia povinnosti podľa odseku 6, teda sankcionuje neskoré prešetrenie a vybavenie poisťnej udalosti, avšak nezbaňuje žalovaného povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie. Výklad, v rámci ktorého by nebolo možné zo strany poškodeného, resp. jeho právneho nástupcu, v prípade uplatnenia si skráteného poisťného plnenia priznať v prebiehajúcom sporovom konaní úroky z omeškania, by bol v rozpore so zmyslom a účelom zákona o PZP. Zmyslom právnej úpravy nie je formalizovanie postupu poisťovne, ale zabezpečenie rýchlej a efektívnej ochrany poškodeného. Opačný výklad tohto ustanovenia by umožňoval oddialenie plnenie poisťovne často bez právne relevantných dôvodov a bez rizika takýto postup kompenzovať sankciou v podobe úrokov z omeškania. Teda v situácii, že zodpovednosť škodcu za spôsobenú škodu nie je sporná, škoda je riadne vyčíslená a podložená relevantnými podkladmi, je dôvodný nárok žalobcu sankcionovať odopretie poskytnutia poisťného plnenia v podobe úrokov z omeškania. Žalobca poukázal na názor Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.09.2019 sp. zn. 8Co/132/2019, kde pri obdobných skutkových okolnostiach súd konštatoval, že podľa názoru odvolacieho súdu sa ustanovenie § 11 ods.8 z.č.381/2001 Z. z. týka len prípadu omeškania poisťovateľa s plnením jeho nepeňažnej povinnosti podľa § 11 ods.6 predmetného zákona riadne a včas začať a skončiť prešetrovanie poisťnej udalosti a jeho výsledky riadne oznámiť poškodenému. Nezaobrá sa naopak omeškaním poisťovateľa so splnením jeho inej právnej povinnosti peňažného charakteru a to včas a riadne poskytnúť poškodenému plnenie náhrady škody, ktoré poisťovateľovi žalobca riadne preukázal. Ustanovenie § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. nevylučuje vznik nároku poškodeného na úrok z omeškania pri samotnom omeškaní s poskytnutím peňažného plnenia náhrady škody zo strany poisťovateľa, a preto nie je možné na základe tohto ustanovenia v takomto prípade nárok na úrok z omeškania u poškodeného vylúčiť. Predmetné ustanovenie neurčuje, že poškodený má nárok na úrok z omeškania len v prípade v ňom uvedenom. Pri akceptácii názoru vysloveného v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 145/2017 by v zásade poisťovňa bola hrozbou sankcie v podobe úroku z omeškania motivovaná iba k splneniu svojich nepeňažných povinností riadne prešetriť poisťnú udalosť a výsledok oznámiť poškodenému, no nie k plneniu svojej povinnosti peňažného charakteru poskytnúť poisťné plnenie.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 11.12.2020, na ktorom vec prejednal a rozhodol za účasti právneho zástupcu žalobcu. Právny zástupca žalovaného sa ospravedlnil z neúčasti na pojednávaní a súhlasil s prejednaním veci, ako aj vyhlásením rozsudku v jeho neprítomnosti. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní zotrval na doterajších vyjadreniach, taktiež odkázal na predložené listinné dôkazy. Majú za to, že žalovaný, ak aj vzniesol v tomto konaní nejakú procesnú obranu, táto z jeho strany nebola podložená nijakými relevantnými dôkazmi. Vzhľadom k uvedenému teda navrhujú, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovaného na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

6. Podľa článku 8 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

7. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

8. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

9. Podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

10. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

11. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, z postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

12. Podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

13. Podľa § 4 ods. 1, 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla:

(1) Poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

(2) Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu

a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,

b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,

c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie,

d) ušlého zisku.

14. Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlo: Poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

15. Podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. ak poisťovateľ nespĺní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu. (ustanovenie odkazuje na § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka).

16. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

17. Podľa § 442 ods. 1 zákona č. 40/1964 Občianskeho zákonníka (ďalej iba „OZ“) uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

18. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že dňa 13.02.2019 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky M. L., EČV: X. XXXCN, ktoré v čase dopravnej nehody patrilo poškodenému spoločnosti R. J. SK, R..K..S.. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla Y. J., EČV : M. XXXDB, ktoré v čase dopravnej nehody bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného. Poškodený následne postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému na žalobcu.

Uvedené skutkové okolnosti boli nesporné podľa § 151 ods. 1 CSP, pričom zároveň v konaní neexistovala dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti, v nadväznosti na čo súd z týchto vychádzal v súlade s úpravou § 186 ods. 2 veta prvá CSP. Súd posúdil, že v dôsledku zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 29.03.2019 je daná aktívna legitímácia žalobcu, pričom postúpená pohľadávka mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom danej zmluvy, a to odplatnosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. Postúpenie bolo oznámené listom zo dňa 29.03.2019. Zo zmluvy o postúpení zo dňa 29.03.2019 nepochybne vyplýva predmet - pohľadávka vo výške 400,01 eur voči žalovanému, pričom postúpenie v zmysle bodu 4 je odplatné za odplatu vo výške 400,01 eur, ktorá zodpovedá faktúre č. 0212019. V bode č. 5. zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že si vzájomné nároky - úhrada odplaty a úhrada nájomného, započítavajú. Z toho dôvodu súd posúdil, že je daná aktívna legitímácia žalobcu (takýto názor vyslovený aj v obdobných veciach v rozhodnutí Krajského súdu Žilina sp. zn. 9Co/300/2018, 13Cob/49/2019..). Pasívna legitímácia žalovaného je daná a nesporne vyplýva zo skutočností, že k vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla v rozhodnom čase poisteného u žalovaného.

19. Zároveň nebolo sporné, že poškodený dňa 20.03.2019 uzavrel zmluvu o nájme dopravného prostriedku č. XX/XXXX, na základe ktorej si prenajal motorové vozidlo na obdobie od 20.03.2019 do 28.03.2019. Po skončení doby nájmu vystavil prenajímateľ nájomcovi faktúru č. 0212019 za prenájom vozidla v dĺžke 9 dní, čo pri dojednanej výške denného nájomného 41,67 eur bez DPH (50,-eur s DPH) spolu s jednorazovým poplatkom za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla vo výške 25,-eur bez DPH (30,-eur s DPH), predstavovalo celkovú sumu za prenájom 400,01 eur. Zo zmluvy o nájme je zrejme, že bolo prenajaté vozidlo F. M., EČV: B. XXXHF.

20. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca vyzval žalovaného listom zo dňa 29.03.2019 na náhradu škody na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, a to vo výške nájomného v sume 400,01 eur (bez DPH), pričom uvedené si uplatnil v zmysle § 15 zákona č. 381/2001 Z.z. Z listu žalovaného zo dňa 09.04.2019 vyplýva, že mu poukazuje náhradu škody za prenájom vozidla vo výške 200,-eur, pričom mu priznal náhradu za nájom za 6 dní, vo výške denného nájomného 40,-eur mínus odpočet DPH v sume 40,-eur. Žalovaný v tomto liste uviedol, že vzhľadom na rozsah poškodenia, prácnosť opravy (stanovené výrobcom) zapožičanie náhradného vozidla priznané max. 6 dní. Zo strany autoservisu nebola preukázaná nutnosť opravy nad rámec času vymedzeného výrobcom pre danú značku vozidla. Neprimerane účtovaná denné sadzba na náhradné vozidlo vzhľadom na typ požičaného bola upravená na 40,-eur s DPH/deň.

21. Medzi stranami nebolo sporné, že došlo k dopravnej nehode, a teda ku škode na vozidle zn. M. L.. Spornou skutočnosťou zostala doba nájmu, výška denného nájmu a poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 25,-eur bez DPH.

22. Čo sa týka doby nájmu : poškodený si na základe zmluvy o nájme zo dňa 20.03.2019 prenajal od prenajímateľa náhradné motorové vozidlo na obdobie od 20.03.2019 do 28.03.2019, teda na obdobie 9 dní. Pokiaľ žalovaný namietal, že doba nájmu prináleží iba za 6 dní, čo odôvodňoval tým, že vzhľadom na rozsah poškodenia, prácnosť opravy zapožičanie náhradného vozidla priznané max. 6 dní, zo strany autoservisu nebola preukázaná nutnosť opravy nad rámec času vymedzeného výrobcom pre danú značku vozidla - súd poukazuje na to, že z predložených listinných dôkazov zo strany žalobcu vyplýva, že celková doba nájmu zodpovedá dobe, po ktorú bolo vozidlo poškodeného v autoservise až do doručenia krycieho listu. Súd teda vychádzal a považuje za opodstatnenú dobu nájmu za prenájom náhradného motorového vozidla od 20.03.2019 do 28.03.2019, teda za 9 dní a to tak, ako vyplýva zo zmluvy o nájme zo dňa 20.03.2019, z protokolu o prenájme náhradného vozidla zo dňa 28.03.2019, čestného prehlásenia poškodeného zo dňa 29.03.2019, v ktorom sa vyjadril, že mal prenajaté náhradné vozidlo zn. F. M. od 20.03.2019 do 28.03.2019, teda v trvaní 9 dní z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti č. XXXXXXXXXX v autoservise až do doručenia krycieho listu poisťovňou. Zároveň poškodený prehlásil, že v uvedenom období nemal k dispozícii iné vhodné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol pre neho nevyhnutný z dôvodu zabezpečenia podnikateľskej činnosti. Zároveň z potvrdenia autoservisu zo dňa 08.08.2020 vyplýva, že poškodené vozidlo bolo po poistnej udalosti prevzaté do autoservisu za účelom opravy dňa 20.03.2019, po ukončení opravy a doručení krycieho listu zo strany poisťovne dňa 28.03.2019 bolo poškodené vozidlo odovzdané držiteľovi. Táto doba nájmu bola jednoznačne preukázaná v dĺžke 9 dní, t.j. od 20.03.2019 do 28.03.2019. Pokiaľ žalovaný namietal dobu nájmu (že prináleží iba za 6 dní vzhľadom na rozsah poškodenia, prácnosť

opravy), bolo jeho procesnou povinnosťou okrem popretia skutkových tvrdení produkovať aj vlastné tvrdenia a tieto svoje tvrdenia aj preukázať, čo však žalovaný neučinil. Krátenie doby nájmu zo strany žalovaného nebolo podložené žiadnymi dôkazmi, išlo krátenie doby nájmu bez náležitého zdôvodnenia, svojvoľným určením zo strany žalovaného. Žalovaný nenavrhoval žiadne dôkazy na preukázanie opaku. Nepostačuje iba samotné namietanie bez relevantného zdôvodnenia a preukázania.

23. Pokiaľ žalovaný namietal, že v zmluve o nájme bol uvedený nájom od 20.03.2019 do 28.03.2019, pričom pri uzavretí zmluvy nemohli zmluvné strany vedieť, kedy bude doručený krycí list žalovaného, teda uvedenie presného dátumu skončenia nájmu - k uvedenému súd uvádza, že v danom prípade žalobca poskytne, prenajme náhradné vozidlo na základe zmluvy o nájme na dobu, ktorá nie je vopred známa, keďže nie je známa dĺžka trvania opravy a podobne (teda po aké časové obdobie bude poškodený reálne vylúčený z užívania svojho motorového vozidla, pričom len počas tejto doby je možné považovať náklady za nájom náhradného vozidla za nutne a účelne vynaložené), pričom dátum vrátenia vozidla sa do zmluvy vpisuje po ukončení nájmu (na čo má žalobca vyhotovený špeciálny počítačový program). V zmluve o nájme sa zmluvné strany dohodli na podstatných náležitostiach a to predmete nájmu, výške nájmného.

24. Spornou skutočnosťou medzi stranami bola aj výška denného nájmu. Čo sa týka ceny denného nájmu za prenájom náhradného motorového vozidla, v zmluve o nájme bola medzi zmluvnými stranami dohodnutá výška denného nájmu 50,-eur s DPH, teda v sume 41,67 eur bez DPH na deň. Žalobca predložil cenník od 11/2018, z ktorého vyplýva cena nájmu za prenajaté vozidlo F. M. vo výške 50,-eur a jednorázový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 30,-eur. Zároveň žalobca predložil cenovú ponuku MK, car s.r.o., z ktorého vyplýva cena denného nájmného za vozidlo zn. F. M. vo výške 58,80 eur, cenník autopožičovne MIBA CAR, z ktorého vyplýva dokonca vyššia výška denného nájmu. Súd poukazuje na to, že v danom prípade nebola vopred známa dĺžka trvania nájmu, v zmluve o nájme bola riadne dohodnutá cena za deň bez ohľadu na dĺžku trvania nájmu, teda bez ohľadu, či vozidlo bude prenajaté len niekoľko hodín, či niekoľko dní. Súd zároveň poukazuje na to, že poškodený nemá nijakú povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať najlacnejšiu požičovňu, nemá povinnosť si prenajať najlacnejšie vozidlo v danom regióne, vykonávať šetrenie a porovnávanie cien požičovní, obzvlášť v situácii, kedy v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej klientom žalovaného je obmedzený v užívaní svojho vlastného vozidla.

25. Z listu žalovaného zo dňa 09.04.2019 vyplýva, že bola zo strany žalobcu neprímerane účtovaná denná sadzba na náhradné vozidlo, vzhľadom na typ požičaného bola preto upravená na 40,-eur s DPH na deň. Z ničoho relevantného však nevyplýva, prečo žalovaný priznal práve sumu 40,-eur s DPH na deň. Súd musí konštatovať, že je bežnou praxou poisťovní (nielen žalovaného) znižovať požadované plnenie od poškodených a mnohokrát bez relevantných podkladov. Súd konštatuje, že žalovaný žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal, na základe čoho určil denný nájom vo výške 40,-eur s DPH na deň. Ním určenú cenu súd posúdil ako svojvoľné stanovenie ceny denného nájmu. Žalovaný teda nepreukázal, ako určil cenu denného nájmu náhradného vozidla tak, ako to uviedol v oznámení zo dňa 09.04.2019. Súd zároveň poukazuje na to, že podľa ustálenej súdnej praxe poškodený nemá nijakú povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať najlacnejšiu požičovňu alebo podrobne skúmať a porovnávať iné poisťné podmienky, ktorými sa riadi požičiavanie automobilov u jednotlivých poisťovní. Skutočnou škodu podľa ustálenej súdnej praxe je nájmné za prenajaté porovnateľné motorové vozidlo, nie aritmetický priemer, resp. individuálne výpočty poisťovne o možnej (predpokladanej) výške nájmného v náhodne vybratom okruhu požičovní prostredníctvom internetu... (rozsudok OS BA I zo dňa 06.06.2017, č.k. 27Cb/39/2012, rozs. KS v BA zo dňa 05.05.2015, sp.zn. 2Cob/134/2014...).

26. Súd zároveň posúdil, že aj jednorázový poplatok 25,-eur bez DPH účtovaný prenajímateľom za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla (v zmluve o nájme dohodnutý vo výške 30,-eur s DPH) je opodstatneným nákladom, bol riadne dojednaný v zmluve o nájme, vyplýva aj z cenníka žalobcu (č.l. 48), ide o poplatok súvisiaci s prenájmom vozidla. Žalovaný tento poplatok nepriznal, uvedené nepriznanie poplatku žiadnym spôsobom žalovaný nezdôvodnil. Súd poukazuje na to, že poplatok je všeobecne paušalizovaný ako jednorázový poplatok za: pristavenie a prevzatie vozidla, teda ide o náklady spojené s prenájmom vozidla, uvedený poplatok bol vopred známy, v zmluve o nájme riadne dohodnutý, vyplýva aj z cenníka žalobcu, a preto žalovaný je povinný ho uhradiť. Nárok žalobcu na jednorázový poplatok vo výške 25,-eur (bez DPH) je teda dôvodný, opodstatnený.

27. Pokiaľ žalovaný namietal účelnosť vynaložených nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla, súd uvádza, že nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov spojených so zabezpečením náhradného motorového vozidla za dobu opravy poškodeného vozidla z titulu škodovej udalosti, ktorá bola zavinená klientom žalovaného, bola žalobcom preukázaná. Poškodený, teda právny predchodca žalobcu z titulu škodovej udalosti nemohol svoje motorové vozidlo užívať a dôvodne si zabezpečil náhradné vozidlo, preto aj náklady spojené so zabezpečením tohto náhradného vozidla, a to nájomné, patrí do právneho nároku poškodenia. Poškodený bol nútený vynaložiť náklady súvisiace so zabezpečením motorového vozidla spôsobom jeho prenájmu, keďže po dobu opravy nemohol používať svoje motorové vozidlo. Škoda v tejto súvislosti vzniknutá na strane poškodeného, je škodou v rozsahu účelne vynaložených nákladov na nájom tohto náhradného motorového vozidla. Skutočnou škodou bolo nájomné za prenajaté motorové vozidlo, k prenájomu ktorého bol poškodený donútený poisťovňou udalosťou, za ktorú zodpovedá klient žalovaného. Škoda spočívajúca v tom, že poškodený vynaložil náklady na zapožičanie osobného automobilu, ktorý nemohol používať v dôsledku poškodenia, je potrebné považovať za skutočnú škodu, ktorú je škodca povinný nahradiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. Náhrada nákladov za používanie motorového vozidla nereparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poisťovnej udalosti používať svoje motorové vozidlo. Pokiaľ išlo o výšku nákladov z titulu doby nájmu na zapožičanie náhradného motorového vozidla, tak za skutočnú škodu spočívajúcu v nákladoch na zapožičanie prenájmom náhradného motorového vozidla sa považujú náklady, ktoré boli nutne a účelne vynaložené na požičanie náhradného vozidla. Poškodený, právny predchodca žalobcu preukázal, že z titulu poisťovnej udalosti nemohol svoje motorové vozidlo používať. Toto sa nachádzalo v oprave, a preto počas celej nevyhutej doby, počas ktorého bolo vozidlo v oprave, až kedy sa dozvedel, že ide o totálnu škodu, bol poškodený nútený vynaložiť náklady za nájom náhradného motorového vozidla, ktoré náklady boli nutne a účelne vynaložené, a ktoré by inak nevznikli, ak by poškodený mohol používať svoje vlastné vozidlo. Je nepochybné, že žalovaný v rámci povinne zmluvného poistenia je povinný nahradiť žalobcovi náklady spojené s prenájomom náhradného vozidla, keďže poškodené vozidlo bolo poškodené v dôsledku dopravnej nehody spôsobenej vozidlom poisteným u žalovaného. Súd má za to, že nepochybne ide o náklady vynaložené nutne, keďže poškodený si prenajal vozidlo v dôsledku poškodenia jeho vlastného vozidla. K dôvodnosti a účelnosti samotného prenájmu náhradného vozidla súd konštatuje, že poškodený je ten, ktorý bol následkom škodovej udalosti, ktorú sám nespôsobil, ukrátený na svojom majetku a musel znášať jeho následky spojené so zabezpečením náhradného vozidla, obstaraním jeho opravy a prevzatia.

28. Súd poukazuje na to, že bolo procesnou povinnosťou žalovaného okrem samotného popretia skutkových tvrdení žalobcu podľa § 151 ods. 1 CSP, preukázať svoje vlastné tvrdenia o dôvodnosti ním určenej ceny denného nájomného, ktoré priznal poškodenému. To žalovaný v konaní neučinil, čím neuniesol dôkazné bremeno skutkových tvrdení uvádzaných v rámci svojej procesnej obrany. Súd zdôrazňuje, že dôkazné bremeno k tvrdeniam, ktoré žalovaný uvádzal v rámci svojej procesnej obrany, ťažilo žalovaného, ktorý tieto tvrdenia v rámci vymedzenia prostriedkov procesnej obrany uplatnil. Žalobca riadne preukázal dôvodnosť, opodstatnenosť svojho nároku a primeranosť výšky denného nájomného za obdobie 9 dní a dôvodnosť uplatneného jednorazového poplatku. Uplatnenie prostriedkov procesnej obrany - popretie skutkových tvrdení protistrany podľa § 151 ods. 2 CSP je nerozlučne spojené so splnením dôkaznej povinnosti podľa článku 8 CSP, teda s označením alebo s predložením dôkazov o obsahu uvedeného popretia. Uvedené tvrdenia žalovaného zostali výlučne v rovine nepreukázaných tvrdení.

29. Súd posúdil, že cena denného nájmu uplatnená vo výške 41,67 eur bez DPH (v zmluve o nájme vo výške 50,-eur na deň s DPH) je primeraná a to s poukazom na predložený cenník žalobcu, ako aj s poukazom na výšku nájomného iných požičovní, z ktorých vyplýva aj vyššia výška nájomného. Poškodený riadne v písomnej forme uzavrel zmluvu o nájme a dohodol s prenajímateľom výšku denného nájomného, ktorú súd nemal dôvod spochybňovať, považovať za neprimeranú alebo neobvyklú. Teda suma denného nájomného vo výške 41,67 eur (bez DPH) za dobu nájmu od 20.03.2019 do 28.03.2019, t.j. 9 dní predstavuje sumu 375,03 eur plus jednorazový poplatok vo výške 25,-eur bez DPH, žalobcom uplatnená suma predstavuje 400,01 eur (z ktorej súd vychádzal s poukazom na ust. § 216 ods. 1 CSP), pričom žalovaný uhradil sumu 200,-eur, žalobca má tak nárok na zaplatenie sumy 200,01 eur, preto súd žalobe v tejto časti vyhovel a to tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku (I. výrok). Pohľadávka vo výške 200,01 eur bola uplatnená dôvodne a toto právo bolo žalobcovi ako subjektu aktívne vecne legitímovanému priznané ako právo na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 1, 2 zák.

č. 381/2001 Z.z. a podľa všeobecných hmotno-právnych ustanovení vyplývajúcich z úpravy § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na základe skonštatovania súdu vychádzajúceho z výsledkov vykonaného dokazovania vyhodnotených podľa § 191 CSP.

30. Žalobca si uplatnil aj úroky z omeškania od 24.04.2019 do zaplatenia. Listom zo dňa 09.04.2019 oznámil žalovaný žalobcovi, že dňa 08.04.2019 ukončili šetrenie poistnej udalosti, zároveň žalovaný oznámil výšku poistného plnenia a uviedol dôvody, pre ktoré poistné plnenie znížil, zároveň poukázal žalobcovi sumu 200,-eur (pripísaná na účet žalobcu dňa 11.04.2019). Dňom 09.04.2019 tak začala plynúť 15-dňová lehota, ktorá uplynula dňa 23.04.2019. Žalovaný namietal, že nárok na úrok z omeškania žalobcovi neprináleží, nakoľko žalovaný si splnil povinnosť voči poškodenému a poukázal zároveň na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/145/2017.

31. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný si splnil povinnosti v zmysle § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. v zákonom určenej lehote. Poistnú udalosť zlikvidoval a poskytol poistné plnenie a taktiež aj informoval poškodeného, resp. žalobcu o dôvodoch poskytnutého poistného plnenia a o spôsobe výpočtu poskytnutého plnenia. To, že žalovaný neodôvodnil zníženie poistného plnenia podľa predstáv žalobcu, nemožno vykladať spôsobom, že by si túto povinnosť nespĺnil, a teda sa dostal do omeškania.

32. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.11.2018 sp. zn. 3Cdo/145/2017, ako aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 26.02.2019, sp. zn. 1Cdo/212/2017, keď predmetom prieskumu dovolacieho konania bola práve právna otázka dôsledkov omeškania poisťovateľa s poskytnutím plnenia podľa § 11 ods. 7 a 8 zákona č. 381/2001 Z.z. (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/145/2017 z 22.11.2018, v zmysle ktorého peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) zákona č. 381/2001 Z.z., účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti). Zákonodarca totiž v § 11 ods. 8 uvedeného zákona jasne a zreteľne formuluje podmienku, v zmysle ktorej je poisťovateľ povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu. Je tomu tak v prípade, ak si poisťovateľ nespĺní povinnosť podľa § 11 ods. 6 uvedeného zákona. Najvyšší súd SR vyslovil vo svojich rozhodnutiach záver, že omeškanie poisťovateľa v zmysle § 11 ods. 8 cit. zákona vzniká len ako dôsledok porušenia jeho povinnosti podľa § 11 ods.6 cit. zákona. Dovolací súd skonštatoval, že ustanovenie § 11 cit. zákona sa týka výlučne nesplnenia povinnosti poisťovateľa, ktorá mu bola uložená v súvislosti so šetrením poistnej udalosti na základe oznámenia poškodeného. Zákonodarca totiž jasne a zreteľne v § 11 ods. 8 formuluje podmienku, v zmysle ktorej poisťovateľ je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu. Je tomu tak v prípade, ak si poisťovateľ nespĺní povinnosť podľa § 11 ods. 6 uvedeného zákona. Z dikcie tohto ustanovenia je zřejmé, že zákonodarca povinnosti poisťovateľa viaže výlučne vo vzťahu k prešetrovanej poistnej udalosti (obdobný názor vyslovili aj sudy nižšieho stupňa, napr. rozhodnutie KS v Trenčíne sp.zn. 6Co/58/2019, KS v Trnave sp.zn. 26Co/233/2017...). S poukazom na uvedené nebol dôvod odkloniť sa od daných záverov Najvyššieho súdu SR. Súd posúdil, že žalovaný splnil svoje povinnosti v zmysle § 11 ods. 6 cit. zákona, a preto žalobcovi nevznikol nárok na úroky z omeškania. Z toho dôvodu súd žalobu žalobcu v časti uplatnených úrokov z omeškania zamietol a to tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku (II. výrok).

33. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (CSP), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

35. Podľa článku 4 ods. 1 a 2 : (1) Ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. (2) Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej náuky a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

36. S poukazom na to, že žalobca bol v spore úspešný v rozsahu istiny a neúspešný iba v nepatrnej časti, čo sa týka úrokov z omeškania, preto súd rozhodol tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% a to tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku (III. výrok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.